

зелена на редове гора, каквато по второ не може да бжде прѣдъ изгледътъ на измамливата нощна царица, мѣсечината. Отъ Налдюкенъ се отпавихме къмъ село Трънково, подобно прѣзъ хълмисто мѣсто дѣто тукъ тамъ срѣцахме по пжтьтъ хресталаци отъ трънне и мещи, малки корийки и между тѣхъ посѣтитѣ царевици, които никакъ не различаваха съ шумолението си отъ нея посрѣдъ тукъ тамъ прѣснатитѣ измѣжду тѣхъ дѣбови дрѣвета. Тукъ гласове на овце не се чуваха и мѣдний овчарски кавалъ нѣмѣше прѣзъ нощта, заглушенъ отъ общий шумъ на войната, дѣто не смѣше да издига мелодическии си тонъ на гласътъ, като бѣше отетъжилъ мѣсто за царуване на самата тишина прѣзъ хубавата и лека лѣтна нощъ. Заняти въ пжтьтъ си, съзираме единъ малъкъ огнь въ селото Трънково, че гори, нъ неизвѣстно въ що състои той, дѣто прѣдполагахме си да е въ нѣкоя частна къща, като не издава твърдѣ много свѣтлина, или пакъ трѣбова да е нарочно накладенъ за знакъ на селото за будността му, а пакъ ний като нѣмаме за какво да му издирваме причината, прѣдприехме си нашии планъ да караме пжтищата все напѣрки; щото някога да не минемъ или срѣщнемъ село, или ако пакъ се случи, то или подъ или надъ него да заменуваме, дѣто не дадохме никакво значение на оня малкий огнь. Слѣдъ изминованието на $2\frac{1}{2}$ часа пжть отъ тръгнованието ни, стигнахме на една гола поляна, на която на горний край имаше кладенецъ, отъ когото слѣдъ малката ни почивка и развожданието на двата коня, се напихме по една сладка прѣсна вода и вече пжтчето изгуби силата на значението си; та слѣдъ едно малко повторително спирание на пжтьтъ, нагласихме, кой да води и управа посоката на побърканий ни пжть, за да излѣземъ на главното шосе и отрѣдихме Пенка П. Стойновъ и Дния Кехаята, а азъ съ Вълка Стойновъ и другитѣ два конника, ги слѣдвахме отъ подирѣ. По прѣдвожданието на горнитѣ двама, ударихме прѣзъ една такъва широка и безкрайна нива безъ синори, на която буйността отъ пожънатитѣ стрѣкове, не можемъ и да прѣгазимъ. Тукъ разбрахме, че тия ниви трѣ-